

V /. Sigueu amb nosaltres, Déu nostre.
R /. Senyor, veniu a ajudar-nos.
Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.
Al·leluia

Himne

1. En vós exulten tots els àngels,
de llum el món heu inundat;
plena és la terra d'alegria:
vós l'heu rentada del pecat.
En vós exulten tots els àngels,
oh, Crist Jesús ressuscitat.

2. La fosca nit heu fet enrera,
la mort per sempre heu derrotat.
La Redempció tan esperada
s'ha fet en vós realitat.
La fosca nit heu fet enrera,
oh, Crist Jesús ressuscitat.

3. Vostre triomf ens renovella,
de l'home vell som deslliurats.
Ressuscitant el tercer dia
en homes nous ens heu tornat.
Vostre triomf ens renovella,
oh, Crist Jesús ressuscitat.

4. En vós l'amor vencia l'odi
i el dol en glòria heu transformat.
Mort i fracàs per obra vostra
vida i victòria s'han tornat.
En vós l'amor vencia l'odi,
oh, Crist Jesús ressuscitat.

5. Sigueu present enmig dels homes,
de l'esclavatge feu-nos francs.
I enrobostiu-nos l'esperança
del gran triomf tan desitjat.
Sigueu present enmig dels homes,
oh, Crist Jesús ressuscitat.

6. Sigui la pau sempre amb nosaltres,
la pau que Vós heu predicat,
la pau dels homes i dels pobles,
feta de Llum i Veritat.
Sigui la pau sempre amb nosaltres,
oh, Crist Jesús ressuscitat.

7. Que us puguem veure cara a cara
quan de la mort haurem triomfat,
i que a la fi dels nostres dies
de vostra Llum fruïm l'esclat.
Que us puguem veure cara a cara,
oh, Crist Jesús ressuscitat.

Salmòdia

Antífona 1 El Senyor Déu li ha donat el tron de David, el seu Pare, al·leluia.

Salm 131
Les promeses de Déu a la casa de David

I

Senyor, recordeu-vos de David
i de tot el seu zel,
del jurament que va fer al Senyor,
prometent al poderós de Jacob:

«No entraré sota el sostre de casa,
no aniré al meu llit per descansar,
no deixaré que s'adormin els meus ulls,
que la son m'acluqui les parpelles,
fins haver trobat un lloc per al Senyor,
un casal per al poderós de Jacob.»

Hem trobat l'arca a la plana de Jàar,
hem sabut que és al poble d'Efrata.
Entrem, doncs, a casa seva,
venerem l'escambell dels seus peus.

Alceu-vos, Senyor,
veniu al lloc on heu de quedar-vos
amb l'arca del vostre poder.
Que els sacerdots es vesteixin de festa
i esclatin els fidels en crits d'alegria.

Per amor de David, servent vostre,
no refuseu d'acollir el vostre Ungit.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

Antifona 1 El Senyor Déu li ha donat el tron de David, el seu pare, al·leluia.

Antifona 2 Jesucrist és l'únic sobirà, Rei dels reis i Senyor dels senyors, al·leluia.

II

El Senyor va jurar a David,
va jurar en ferm, no se'n desdirà:

«Al teu tron hi posaré un fill teu.
Si els teus fills guarden la meva aliança,
les prescripcions que jo els donaré,
continuaran també els teus fills
ocupant per sempre el teu tron.»

El Senyor s'estima la ciutat de Sió,
l'ha escollit per fer-hi estada:
«És aquí on vull quedar-me per sempre,
m'agrada, hi vull residir.

Li beneiré les provisions, i abundaran,
els seus pobres menjaran fins a saciar-se.
Vestiré de festa els seus sacerdots,
i els seus fidels esclataran en crits d'alegria.

Aquí faré germinar el poder de David,
per al meu Ungit tindrè una llàntia encesa.
Vestiré de confusió els seus enemics,
però al front d'ell brillarà la meva diadema.»

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

Antífona 2 Jesucrist és l'únic sobirà, Rei dels reis i Senyor dels senyors, al·leluia.

Antífona 3 ¿Qui és com vós entre els déus, Senyor? ¿Qui és tan magnífic entre els sants? Al·leluia.

Càntic Ap 11, 17-18; 12, 10b-12a
El judici de Déu

Gràcies, Senyor, Déu de l'univers,
que sou i éreu,
perquè ja heu pres el vostre gran poder
i heu instaurat el vostre regne.

Les nacions estaven furioses,
però ara ha arribat el vostre dia,
l'hora de judicar els morts:
l'hora de recompensar
els vostres servents els profetes
el poble sant
i tots els qui han reverenciat el vostre nom,
grans o petits,
l'hora de destruir els destructors de la terra.

Ara és l'hora de la victòria del nostre Déu,
l'hora del seu poder i del seu regne,
i el seu Messies ja governa,
perquè l'acusador dels nostres germans,

que els acusava nit i dia davant el nostre Déu,
ha estat expulsat.

Els l'han vençut per la sang de l'Anyell
i pel testimoniatge del seu martiri,
ja que no van estimar tant la vida
que els fes por la mort.
Alegreu-vos-en, cel i tots els qui hi habiteu.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

Antífona 3 ¿Qui és com vós entre els déus, Senyor? ¿Qui és tan magnífic entre els sants? Al·leluia.

Dels Fets del Apòstols

Davallà l'Esperit Sant sobre tots els qui escoltaven la Paraula

En aquells dies Pere digué:

«Veritablement veig que Déu no fa pas accepció de persones, sinó que de qualsevol nació que sigui, aquell qui el tem i obra la justícia, li és agradable. Ell va enviar la paraula als fills d'Israel, anunciant la pau per Jesucrist. Aquest és Senyor de tots. Vosaltres coneixeu la paraula que s'ha difós per tota la Judea, començant per la Galilea, després del baptisme que va predicar Joan: Jesús de Natzaret; com Déu el va ungir amb l'Esperit Sant i amb poder, que va passar fent el bé i guarint tots els oprimits pel diable, perquè Déu era amb ell.

I nosaltres som testimonis de tot el que va fer a la terra dels jueus i a Jerusalem; el van matar, penjant-lo al patíbul. Déu el va ressuscitat al tercer dia i li va concedir que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis escollits abans per Déu, a nosaltres, que vam menjar i beure amb ell després d'haver ressuscitat d'entre els morts. I ens va ordenar que prediquéssim al poble i testifiquéssim que ell és el qui ha estat constituït per Déu jutge de vius i de morts. Referint-se a ell, tots els profetes donen testimoniatge, que tot el qui creu en ell obté pel seu nom la remissió dels pecats».

Encara Pere anava dient aquestes paraules, que l'Esperit Sant davallà sobre tots els qui escoltaven la seva predicació. I els creients circumcidats que havien vingut amb Pere es meravellaven que àdhuc sobre els pagans es vessés amb profusió el do de l'Esperit Sant, perquè els sentien parlar en llengües i glorificar Déu. Aleshores digué Pere:

«¿Pot algú refusar l'aigua i no permetre que siguin batejats aquests, que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres?»

I manà que fossin batejats en el nom de Jesucrist. Llavors li pregaren que s'hi quedés alguns dies.

Lectura espiritual

De les actes del martiri de sant Justí i els seus companys

(Capítols 1-5)

M'he adherit a la doctrina dels cristians perquè conté la veritat

Un cop detinguts els sants, foren conduïts a presència del prefecte de Roma, que es deia Rústic. Compareguts ja davant del tribunal, el prefecte Rústic s'adreçà a Justí:

«En primer lloc, has de creure en els déus i obeir els emperadors.»

Justí digué, al seu torn:

«És il·legal que se'ns detingui i se'ns acusi perquè obeïm els preceptes del nostre Salvador Jesucrist.»

Rústic li preguntà:

«¿Quines doctrines professes?»

Justí li va respondre:

«He buscat, certament, d'aprendre totes les doctrines i m'he adherit a la doctrina dels cristians perquè conté la veritat, encara que amb això no hi estiguin d'acord tots els que professen errors.»

El prefecte Rústic objectà:

«¿Pots demostrar que aquesta doctrina és la veritable, desgraciat?»

Justí contestà:

«Sí, no erro en la meva creença quan la segueixo.»

El prefecte Rústic inquirí:

«¿Com és el vostre dogma?»

Justí explicà:

«Del Déu que venerem els cristians creiem que és l'únic Déu que existeix, que al principi dels temps féu la creació de tot, les coses visibles i les invisibles; creiem que el Senyor Jesucrist és Fill unigènit de Déu, que ja l'havien anunciat prèviament els profetes: que ell vindria a nosaltres, vull dir a tot el llinatge humà, com a pregoner de salvació i preceptor de deixebles egregis. I jo, home com sóc, crec que em

quedo curt, quan parlo davant la seva majestat infinita, i reconec que cal una certa força profètica, per a parlar d'aquell que acabo de confessar que és Fill de Déu i que va ser objecte de profecia. Sé que els profetes anunciaren la seva vinguda entre els homes per inspiració sobrenatural.»

Rústic interrogà:

«¿O sigui, que ets cristià?»

Justí va respondre:

«Sí, sóc cristià.»

I el prefecte li féu:

«Escolta, tu que dius que ets savi i estàs segur de professar doctrines veritables: ¿si t'assotem i et tallem el cap, estàs convençut que pujaràs al cel?»

Justí va dir:

«Espero que entraré a la casa del Senyor si sofreixo això d'ara, perquè, fins a la consumació del món, Déu mira amb benvolença tots els qui viuen rectament.»

El prefecte Rústic observà:

«Tu, doncs, ¿penses que pujaràs al cel, on rebràs alguns premis escaients?»

Justí va contestar:

«No m'ho penso, sinó que n'estic segur, ho tinc per certíssim.»

Aleshores el prefecte Rústic exclamà:

«Anem al gra, que la cosa és necessària i urgent. Poseu-vos tots d'acord i oferiu un sacrifici als déus.»

Justí parlà així:

«No hi ha ningú, que sigui assenyat, que rellisqui de la pietat cap a la impietat.»

El prefecte Rústic amenaçà:

«Si no feu el que us mando, sereu torturats sense misericòrdia.»

Justí va dir aleshores:

«Per nostre Senyor Jesucrist, desitgem sempre salvar-nos entre turments, perquè això ens donarà salvació i confiança davant del tribunal molt més terrible del Senyor i Salvador nostre.»

Igualment afirmaven també els altres màrtirs:

«Fes el que et plagui; nosaltres som cristians i ens neguem a oferir un sacrifici als déus.»

Llavors el prefecte Rústic dictà sentència i digué:

«Els qui es neguin a oferir sacrificis als déus i a obeir les ordres de l'emperador, que siguin primer assotats, i que després se'ls emportin i sofreixin pena de mort segons les normes legals.»

Els sants màrtirs van sortir, glorificant Déu, cap al lloc de les execucions, on foren decapitats i consumaren el martiri tot confessant el Salvador.

Responsori breu

V. Els deixebles s'alegraren, al·leluia, al·leluia.

R. Els deixebles s'alegraren, al·leluia, al·leluia.

V. De veure el Senyor.

R. Al·leluia, al·leluia.

V. Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.

R. Els deixebles s'alegraren, al·leluia, al·leluia.

Càntic de Maria

Antifona Quan vindrà l'Esperit de la veritat, us guiarà cap el coneixement de la veritat sencera i us anunciarà l'esdevenidor, al·leluia.

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra el Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions
em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalça els humils.

Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

Antifona Quan vindrà l'Esperit de la veritat, us guiarà cap el coneixement de la
veritat sencera i us anunciarà l'esdevenidor, al·leluia.

Pregàries

*Preguem nostre Senyor Jesucrist, el beneït per sempre, que envii l'Esperit Sant als qui
ha redimit amb la seva sang. Invoquem-lo tot dient:*

Mireu, Senyor, els qui vós heu redimit.

Envieu a l'Església l'Esperit de la unitat,
que en tregui fora totes les discòrdies, els odis i les divisions.

Vós, que alliberàveu els homes de la possessió del diable,
deslliureu el món dels mals que l'afligeixen.

Vós, mentre pregàveu, fóreu conduït per l'Esperit a la predicació de la Paraula,
que l'Esperit porti també els sacerdots, per mitjà de la pregària, a complir el seu
ministeri.

Que el vostre Esperit dirigeixi els governants
a procurar el bé de tots els seus súbdits.

Vós, que viviu en l'esplendor del Pare,
crideu els difunts a la vostra glòria.

Envieu, Senyor, a l'Església i a la humanitat el vostre Esperit d'Amor
perquè desapareguin les dissensions i els odis, i les comunitats cristianes puguin
viure la fe en pau i harmonia entre els homes.

*Esdevinguts fills de Déu pel baptisme i units en l'Esperit del Senyor ressuscitat,
invoquem ara el nostre Pare del cel:*

Pare nostre.

Oració

Que el vostre Esperit, Senyor, ens distribueixi copiosament els dons espirituals, ens faci
pensar tal com us és plaent i ens faci viure d'acord amb la vostra voluntat. Per
nostre Senyor Jesucrist. Per nostre Senyor Jesucrist.

El Senyor sigui amb vosaltres.

R /. I amb el vostre esperit.

Que la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardi els vostres cors i els vostres pensaments en el coneixement i l'amor de Déu i del seu Fill, nostre Senyor Jesucrist.

R /. Amén.

Que us beneeixi Déu totpoderós, Pare, Fill † i Esperit Sant.

R /. Amén.

Beneïm el Senyor.

R/. Donem gràcies a Déu.

CANT FINAL - Ave de Lurdes

De la glòria baixa la Mare de Déu:

Cantem-li tots l'Ave amb sonora veu.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

O Lurdes, sortosa, flor del Pirineu,
que t'ha fet formosa la Mare de Déu!

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Ací Bernadeta la Verge veié
a dins de la Gruta damunt d'un roser.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Qui sou, Vós, Senyora? - Els diràs que jo
Sóc la Immaculada Pura Concepció.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).